

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

29. ZÁŘÍ 2013

Z obsahu:

O církvi jako matce

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Svatého Petra 11. 9. 2013

- strana 2 -

Sen o dvou sloupech v moři

Vize Dona Boska
o budoucnosti církve

- strana 4 -

Tsunami v Tumaco

Eucharistický zázrak
v Jižní Americe

- strana 5 -

Smysl křesťanské politiky

Michal Kretschmer

- strana 6 -

Jak má volit katolík

Michal Kretschmer

- strana 9 -

O islámu jinak

P. Milan Glaser

- strana 12 -

Hledejte a naleznete

(3 - dokončení)

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 13 -

Katolická církev stojí na dvou pilířích: úctě k Eucharistii a k Panně Marii.

Editorial

„Našel jsem rodinu – a byla to rodina Boží!“ Scott Hahn (str. 13) nás přivádí k zamyšlení, čím je katolická církev pro nás.

Odpověď nám dává Svatý otec František. Především – skrze církev je nám dán dar víry, který je darem Božím. Katolická církev je naší matkou, která nás rodí k věčnému životu, pomáhá nám skrze svátosti ustanovené Kristem na cestě ke svátosti a sjednocuje nás do jedné rodiny Božích dětí. Tato rodina pak žije z Eucharistie, skrze kterou Kristus rozmnožuje svou lásku na celý svět.

Bez živého Krista přítomného v kousku proměněné hostie by život v církvi postrádal smysl. Ale právě kvůli tomuto živému Kristu je pouze katolická církev nositelkou vždy přítomné kalvárské oběti, a tudíž jen život v katolické církvi dává plný smysl naší cestě k věčnému štěstí.

Víra v živého Krista, který stále poroučí větru, bouří a dalším přírodním živlům, přivedla obyvatele Tumaco k zázračné záchraně před tsunami. (str. 5) A byl to kněz, který vzal Hostii a pobízel všechny, aby s modlitbou utíkali na pobřeží a vyprosili si záchranu. Máme i my takovou víru, že zastaví zlo ve světě, nejen pokud jde o živly, ale zvláště jde-li o duši člověka?

Sen Dona Boska (str. 4) o církvi nám ukazuje, kde čerpat sílu k takové víře – u Panny Marie. Úcta k ní a rovněž úcta k Eucharistii, to jsou dva pilíře, na kterých stojí katolická církev. Každý pokřtěný katolík by si tuto úctu měl uchovat, i kdyby právě prožíval temnotu víry, neboť to je světlo na konci tunelu, které svítí na cestu a nikdy nezhasne.

Obnovujme a posilujme denně svou víru, zvláště přijímáním svátostí, modlitbou, četbou Písma svatého a katolické literatury, abychom také odolali tlaku náboženských systémů, které nejsou plně v souladu se zjevením Boha v Kristu Ježíši (str. 12).

Křesťanství zasahuje všechny oblasti života, včetně politiky. Zcela výjimečně věnujeme nemalý prostor právě tématu křesťanské politiky a kritériím, podle kterých by se měl katolík řídit ve volbách. Ty nastávající mohou vrátit naši zemi o několik desítek let zpátky, ale mohou se také stát očistou. Hlas každého z nás rozhodne, i když to nebude v konečném součtu vidět. Ale Bůh vidí i to, co je skryté.

Stále však na prvním místě je spása naší duše – to ostatní přijde s tím. Dobře bojujeme pro víru a zmocněme se věčného života! (srov. 1 Tim 6,12)

Daniel Dehner

O církvi jako matce

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Svatého Petra 11. 9. 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Navážeme dnes, v probíhajícím Roce víry, na katecheze o církvi. Jedním z obrazů, které zvolil Druhý vatikánský koncil k lepšímu pochopení povahy církve, je „matka“. Církev je matkou naší víry, nadpřirozeného života (*Lumen gentium*, 6.14.15.41.42). Je to jeden z obrazů nejčastěji užívaný církevními otci v prvních staletích a myslím, že může být užitečný také nám. Pro mne je to jeden z nejkrásnějších obrazů církve: Matka církev! V jakém smyslu a jakým způsobem je církev matkou? Začneme od lidské skutečnosti mateřství: jak si počiná matka?

Matka především rodí k životu, po devět měsíců nosí v lůně svoje dítě a potom jej porodem přivede na svět. Taková je církev: rodí nás k víře působením Ducha Svatého, který jí dává plodnost, jako Panně Marii. Obě, církev i Panna Maria, jsou matky. Co je řečeno o církvi, lze říci o Panně Marii, a co se říká o Matce Boží, lze říci o církvi! Víra je jistě osobní úkon: „Věřím“, osobně odpovídám Bohu, který se dává poznat a chce se mnou navázat přátelství (srov. *Lumen fidei*, 39). Víru však přijímám od druhých, v rodině, ve společenství, které mne učí říkat „věřím“, „věříme“. Křesťan není ostrov! Nestáváme se křesťany v laboratoři, nestáváme se křesťany osamocně a svými silami. Víra je darem, a to darem Božím, který je nám dán v církvi a skrze církev. A církev nám dává život víry ve křtu. To je moment, ve kterém nás rodí jako děti Boží, moment, ve kterém nám dává Boží život, rodí nás jako matka. Navštívíte-li baptisterium u svatého Jana na Lateránu, u papežovy katedrály, najdete uvnitř latinský nápis, který říká přibližně následující: „Tady se rodí lid božského původu, zrozený z Ducha Svatého, který dává plodnost těmto vodám, v nichž Matka církev rodí svoje děti.“ Odtud chápeme důležitý fakt: to, že jsme součástí církve, není

vnějšková a formální záležitost, není to vyplnění nějakého formuláře, který nám dají, nýbrž vnitřní a vitální úkon. K církvi se nepatří jako k nějaké společnosti, straně nebo jakékoli organizaci. Toto pouto je živé podobně jako to, které nás pojí s vlastní matkou, protože, jak praví svatý Augustin, „církev je skutečnou matkou křesťanů“ (*De moribus Ecclesiae*, I,30,62–63). Ptejme se: Jak se já dívám na církev? Jsem vděčný také svým rodičům, protože mi dali život, a jsem vděčný církvi, protože mne zrodila ve víře skrze křest? Kolik křesťanů si pamatuje datum svého křtu? Kladu tuto otázku vám všem tady, ale každý ať si odpoví ve svém srdci. Kolik z vás si pamatuje datum vlastního křtu? Někteří zvedají ruku, ale kolik je těch, co to nevědí! Datum křtu je však dnem našeho narození v církvi, datem, kdy nás porodila Matka církev! A nyní vám dám jeden domácí úkol. Až se dnes vrátíte domů, zjistěte si datum vlastního křtu a potom jej slavte a děkujte za tento dar Pánu. Uděláte to? Milujeme církev jako vlastní matku a umíme tedy také chápat její nedostatky? Všechny matky mají nedostatky, všichni máme nedostatky, ale když se mluví o nedostatcích matky, zakrýváme je, tolik ji máme rádi. A církev má také svoje nedostatky. Milujeme ji tak jako matku, pomáháme jí, aby byla krásnější a autentičtější, jak chce Pán? Tyto otázky vám ponechávám, ale nezapomeňte na ty úkoly: zjistit datum svého křtu, chovat jej v srdci a slavit jej.

Matka nejenom dává život, ale s **obrovskou péčí pomáhá svým dětem růst, koji je, živí, učí je cestě života, neustále je provází svou pozorností, svými cty a svou láskou**, i když jsou už velké. A dovede v tom také korigovat, odpouštět, chápat, umí být nablízku v nemoci a v utrpení. Jedním slovem, dobrá matka pomáhá dětem, aby vyšly ze sebe samých a nezůstávaly pohodlně pod mateřskými křídly jako kuřátka pod křídly

Dokončení na str. 11

Nejlepší přípravou na dnešní setkání s Pánem je pro tebe výzva apoštola Pavla z druhého čtení: *Dobře bojuj pro víru.* V dalším listě k těmto svému synu Pavel píše: *V posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chtějí peníze, vychloubační, pyšní, na cti utrhační, rodičů neposlušní, nevděční, bohaprázdni, bez citu, nesmířliví, pomlouvační, nevázaní, hrubí, k dobrému neteční, zrádci, drzí, nadutí a milující rozkoš víc než Boha.⁽¹⁾* Je to všechno osudná volba mezi Bohem a mamonem, která se přiklonila k té druhé možnosti. S tímto vědomím dovol svému Pánu, aby tě zavedl do typického domu služebníka mamonu.

Ježíš uvedl scénu podobenství: takřka lakonicky, ale výstižně popisuje, jak propastné mohou být rozdíly v podmínkách, v jakých žijí nejen jednotlivci, ale celé národy na tomto světě. To, o čem mluví, není ojedinělý osud dvou lidských bytostí ani biblická nadsázka, ale krutá a stále se prohlubující skutečnost současné doby. Ne jeden, ale celé miliony Lazarů by s povděkem přijaly něco z toho, co se ze stolů bohatců odnáší do odpadu.

Tato skutečnost se stala až příliš samozřejmou. Pak je ovšem třeba si uvědomit, že stejně samozřejmý bude i velký obrat, jaký nastal u obou protagonistů Ježíšova podobenství. Pán jako by toto vyústění pokládal za tak samozřejmé, že se ani nezmiňuje o osobním soudu.

Dost možná, že je to pro tvůj cit příliš silný dojem a dá ti námahu dívat se na Lazarovo zubožené lidství. Co uděláš pro to, aby ses na něho díval tak jako spravedlivý Bůh, který za ním posílal svého andělského posla od svého trůnu a připravil mu slavné nanebevzetí?

Bohatec žil v nadbytu a hojnosti. Je to samo o sobě tak hříšné, aby za to zasloužil věčné zavržení? Pozorně poslouchej jeho slova: Neodsuzuje někdejší boháč a nyní odsouzenec sám sebe, když žebra o kapičku vody? Najednou by mu stačilo tak docela maličko, aby se cítil o něco lépe. Čím to, že ho to nenapadlo dříve? Dokud byl v jiném postavení a vidával u svých dveří zuboženého a trpícího Lazara, byli k ubožákovi pozornější psi než člověk, který se samým blahobytem stal zcela bezcitným.

V plameni se budou trápit nejen ti, kteří se dopouštěli zlého, ale skončí tam spolu

Nebezpečí hojnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.

s nimi i ti, kteří nezačali konat dobro. Ježíšovo evangelium není jen radostná zvěst pro ty, kteří trpí a strádají, ale také varovná výstraha pro ty, kteří mají všechno, jen ne soucitné srdce a dobrotivou lásku k bližním. Aby se jedněm mohlo dostat zadostičinění, musí se dostat stejné spravedlnosti těm druhým. Výsledek je ten, že je mezi nimi *nepřekročitelná propast.*

Ten, kdo mnoho vlastní, snadno upadá do omylu, že také mnoho může. Kde se nejvíce *překračuje a poskvrňuje nauka?* Je to právě v zemích, které si tak zakládají na svém blahobytu. Právě tam *si žijí zpuštěně na Siónu a bezstarostně u samařského moře, hoví si na divanech a jedí vybraná masa* a pranic se přitom netrápí nad *zkázou ubožáků.* Překrucují Boží slovo a přetvářejí si je ke svému obrazu, aby tak sami před sebou ospravedlnili oprávněnost a náročnost svého způsobu života. Vyžadují pro sebe maximální Boží shovívavost, ale sami u sebe nenacházejí pražádné pochopení pro chudé a ubohé.

Pozdní lítost přiměla bohatce požádat Abraháma, aby poslal oslaveného do jeho domu s varováním. Dobře si zapamatuj Abrahámovu odpověď: *Ti, kteří nechtějí slyšet, neposlechnou, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.* Je to obraz nejvyšší duchovní bída a zaslepenosti, do které je přivedla služba mamonu: Neslyší Boží posly a přímo je zahánějí, protože nechtějí slyšet nic, co by narušilo jejich sebestotu. Jejich tělo si hoví v blahobytu, ale duše je pokryta ranami více než Lazarovo tělo.

Nyní je na tobě, abys kolem těchto duchovních ubožáků nechodil stejně netečně jako bohatce kolem chudáka u svých dveří. Pros Pána, aby tě uchránil situace, kdy by sis sám *hověl a prozpěvoval* v Božím domě a neměl přitom oči a srdce otevřené jak pro bídu tělesnou, tak o to více pro bídu duchovní všude kolem sebe. Zpytuj pozorně sám sebe, zda se sám nepřejídáš duchovní samolibostí, a vyjdi ze svého duchovního pohodlí, ve kterém ses

Liturgická čtení

1. čtení – Am 6,1a.4-7

Toto praví všemohoucí Pán: „Běda těm, kdo si zpuštěně žijí na Sióně, bezstarostně na samařské hoře! Léhají na ložích ze slonoviny, hoví si na divanech, jídají jehňata ze stáda, telata vykrmená v chlévě. Prozpěvují si za zvuku harfy, vymýšlejí si jako David hudební nástroje. Z misek pijí víno, nejlepším olejem se natírají, ale nad zkázou Josefovou se netrápí. Proto nyní půjdou v čele vyhnanců do zajetí, skončí jásot povalečů!“

2. čtení – 1 Tim 6,11-16

Boží muži, usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života. K němu jsi byl povolán, a proto jsi složil před mnoha svědky slavnostní vyznání. Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který před Ponciem Pilátem vydal slavnostní svědectví, ti nařizují: Uchovej nauku bez poskvrny a bez úhony až do slavného příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Ten příchod nám ukáže ve svůj čas blahoslavený a jediný Panovník, Král králů a Pán pánů. On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle. Nikdo z lidí ho neviděl, ani uvidět nemůže. Jemu patří čest a věčná moc! Amen.

Evangelium – Lk 16,19-31

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří léhal jeden žebrák – jmenoval se Lazar – plný vředů, a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a ještě k tomu přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abrahámovy náruči. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky

Dokončení na str. 5

zabydlel, a začni ošetřovat rány, napřimovat sklíčené a podávat chléb lačným. Tvůj Pán se snížil ze své věčné slávy a blaženosti, aby *vysvobodil vězně*, ale on se také *ukáže ve svůj čas, jediný Panovník, Král kralujících a Pán panujících.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 2 Tim 3,1-4

Sen o dvou sloupech v moři

Vize Dona Boska o budoucnosti církve

Vize svatého Dona Boska, kterou vyprávěl svým chlapcům 30. května 1862, je opravdovou výzvou, abychom se přidrželi Ježíše častým svatým přijímáním a uctíváním Matky Boží.

„K vašemu duchovnímu užítku chci vám dnes vyprávět jeden sen, který jsem měl před několika málo dny: Představte si, že jsme na břehu moře, nebo ještě lépe na osamělém útesu a nevidíme žádnou zemi kromě půdy pod svýma nohama. Na širém moři pozorujeme nespočetné množství lodí, které jakoby se řadily k nějaké námořní bitvě. Jsou vyzbrojeny železnými útočnými zobany a kanony, puškami, plamenomety a různými zbraněmi všeho druhu. Blíží se k jedné lodi, která je mnohem větší než ty jejích, a pokoušejí se jí svými špičatými zobáky poškodit, zapálit a přivodit jí jakoukoliv možnou škodu. Velká loď je doprovázena mnoha malými čluny, které z ní dostávají rozkazy a které brání majestátní loď proti nepřátelské flotile. Mají silný protivítr a vzedmuté moře jakoby zvýhodňovalo útočníky.“

Eucharistie je spásou věřících a Matka Boží naší pomocí!

„Uprostřed širého moře stojí v malém odstupu od sebe dva mohutné sloupy. Na jednom je socha Neposkvrněné, u jejíchž nohou je napsáno: »Auxilium Christianorum« (Pomocnice křesťanů), na druhém, mnohem vyšším a mohutnějším sloupu, vidíme obrovskou Hostii a pod ní na štítu slova: »Salus Credentium« (Spása věřících).

Papež jako velitel velkého člunu poznává vztek nepřátel a tím nebezpečí, ve kterém jsou jeho věrní. Volá proto k sobě na svůj člun kormidelníky doprovodných člunů na poradu. Bouře je stále větší, velitelé se musí vrátit na své čluny. Po uklidnění moře volá papež velitele k sobě podruhé. Náhle propukne bouře znovu. Papež stojí u kormidla a pokouší se vši silou urdit člun mezi ty dva sloupy,

na nichž jsou připevněny mnohé kotvy a velké háky. Nepřátelské čluny začínají útok a chtějí papežský člun potopit. Stále znovu se pokoušejí vystřelit hořlaviny na palubu velkého člunu a odstřelují jej ze svých palubních děl. Navzdor

Nepřátelské čluny znamenají pronásledování církve. Připravují pro církev nejtěžší trápení. To, co bylo dosud, je skoro ničím ve srovnání s tím, co ještě přijde.

ry vášnivému boji nepřátelských člunů a nasazení všech zbraní útok ztroskotá a papežský člun proplouvá, sotva zasažen, i když je z obou stran stále napadán, volně a jistě do moře, mírný vítr, vycházející z obou sloupů, ihned zaceľuje všechny trhliny.“

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ŘÍJEN 2013

Všeobecný: Za ty, kdo se cítí obtíženi životem do té míry, že si jej přejí ukončit, aby zakušili blízkost Boží lásky.

Misijní: Aby slavení Světového misijního dne povzbudilo všechny křesťany ve vědomí, že jsou nejen příjemci, ale též hlasateli Božího slova.

Úmysl našich biskupů: Aby Bůh nepřestával posílat dělníky na svou vinici.

Tyto dva sloupy poskytují bezpečí

„Na člunech útočníků teď praskají hlavně kanony, bodce člunů se lámou, mnohé čluny praskají a potápí se v moři. Najednou je papež zasažen nepřátelskou kulkou. Jeho pomocníci ho podepírají a staví zase na nohy, o něco později ho zasahuje další nepřátelský výstřel a on klesá mrtek k zemi. Na nepřátelské flotile se zvedá pokřik radosti a vítězství. Velitelé shromáždění na papežském člunu volí nového papeže v takovém spěchu, že zpráva o smrti přichází k nepřátelům současně se zprávou o volbě následníka. Teď ztrácejí náhle veškerou odvahu, papežský člun ale překonává všechny překážky a proplouvá jistě mezi dvěma sloupy, kde zakotvuje. Malé doprovodné čluny papežského člunu veslují plnou silou také k oběma sloupům a upevňují se k nim. Na moři nastává velké utišení.“

Dva prostředky k záchraně

Na tomto místě se ptal Don Bosco svého příštího nástupce ve funkci generálního představeného, Dona Michaela Ruy: „Co si myslíš o tomto vyprávění?“ Don Rua odpověděl: „Myslím si, že člunem papeže je církev, jejímž je vrchním nadřízeným. Ostatní čluny jsou lidé, moře je svět. Ti, kteří brání velký člun, jsou věrní přívrženci papeže, ostatní jsou nepřátelé, kteří se snaží církev všemi prostředky zničit. Oba sloupy znamenají, jak si myslím, úctu k Panně Marii a Eucharistii.“

Don Bosco řekl: „Dobře jsi mluvil. Ještě něco se musí dodat: Nepřátelské čluny znamenají pronásledování církve. Připravují pro církev nejtěžší trápení. To, co bylo dosud, je skoro ničím ve srovnání s tím, co ještě přijde. Čluny symbolizují nepřátele církve, kteří se pokoušejí potopit hlavní člun. Jenom dva prostředky nám zůstávají k záchraně v těchto zmatcích: uctívání Matky Boží a časté svaté přijímání.“

Toto zjevení Dona Boska má především tento cíl: Povzbudit nás k modlitbě za papeže a k úctě ke Svátosti oltářní a Panně Marii, Neposkvrněné.

Z Medjugorje aktuell 94/2013
přeložil -mp-

Tsunami v Tumaco

Eucharistický zázrak v Jižní Americe

Blylo to v roce 1906 v Kolumbii. Město Tumaco leží na jednom malém ostrově na tichomořském pobřeží na jihu země. Dne 31. ledna byla tato krajina uchráněna od hrozící mořské záplavy, tzv. „tsunami“. Stovky obyvatel pobřeží a jejich farář P. Gerard Larrondo a jeho kaplan P. Julian Moreno, oba augustiniáni, byli očitými svědky této dějinné události.

* * *

Bylo okolo 10 hodin dopoledne, když vyděsilo obyvatele Tumaco velké zemětřesení. Třesení bylo tak silné a trvalé, že se mnoho domů zřítilo a v kostele spadly všechny sochy na zem. V panice opouštěli lidé svá obydlí a pospíchali ke kostelu, kde hledali pomoc. V pláči prosili misionáře, aby ihned uspořádali prosebné procesí. Rychle donesli přenosný kříž, korouhve a obrazy svatých ze sakristie. P. Larrondo a P. Moreno se nejprve pokoušeli uklidnit množství lidí shromážděné před kostelem na náměstí.

Daleko na moři se postavila vodní stěna

Když ale oba kněží pohlédli na moře, uviděli, jak se voda, i když nebyla doba odlivu, stále více odvrací od pobřeží a už se v pásu širokém asi 1,5 km zastavila. Daleko na moři se ale postavila obrovská vodní stěna, u níž hrozilo, že se každou chvíli protrhne, což by jistě znamenalo záplavu a zničení pobřeží.

Vzhledem k tomuto ohromnému nebezpečí nepromluvil už P. Larrondo ani slovo, ale běžel do kostela. Tam vzal ve spěchu ze svatostánku ciborium a přijal všechny hostie až na tu velkou. Potom pospíchal s Hostií v pravé a s kalichem v levé ruce směrem k mořskému pobřeží. Přitom volal: „Pojďte, moje děti, poďte všichni na pobřeží. Žádná moc na světě by ji nezastavila.“

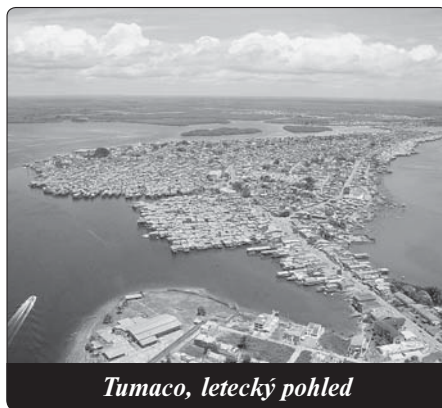
Veškerý lid, nadchnutý knězem s Nejsvětější svátostí v holé ruce, běžel s pláčem s misionářem, modlil se a prosil o milosrdenství. S sebou vzali kříž, obrazy svatých a prapory.

Eucharistické požehnání a jeho účinek

Mezitím se vzedmula obrovská vodní stěna a valila se metry vysoko směrem

k pevnině. Žádná moc světa by ji nemohla zastavit.

Ženy, muži a děti křičeli strachem, protože si mysleli, že jejich město bude ztraceno. P. Larrondo ale neohroženě vystoupil před očima všech s pozvednutou Hostií proti rozbouřené obrovské vlně a když dosáhla svého vrcholu požehnal ji se svatou Hostií. V tomto okamžiku se obrovská hora vody zastavila – navzdory přírodním zákonům – náhle ve svém obrovském rozběhu, zůstala okamžik v klidu a potom odtékla pomalu nazpět do otevřeného moře, kde se tiše rozplynula.

Tumaco, letecký pohled

Pak P. Larrondo a jeho spolubratr P. Moreno slyšeli, jak lid volá: „Zázrak, zázrak!“ Jako očarovani přihlíželi smrtelně ohrožení lidé zázraku své záchrany. S pláčem i s jásotem obklopili teď všichni P. Larronda se svatou Hostií a jeden přes druhého vykřikovali spontánní modlitby chvály a díků.

P. Larrondo nechal přinést z kostela na pobřeží zlatou monstranci, vložil do ní Hostií a se zpěvem a modlitbou šel lid jako ve slavnostním průvodu Božího Těla ulicemi zachráněného města. Potom uložil kněz svatou Hostií zase zpátky do svatostánku.

Moc eucharistické přítomnosti, která se ukázala v Tumaco, se stala široko známa a vzbudila také v Evropě velký rozruch. Lidé byli hluboce ovlivněni tímto zázrakem také proto, že město Tumaco leží v proláklíně pod hladinou moře, a je tedy obzvláště ohrožené.

Ve stejném dni byly tímto zemětřesením silně poškozeny a částečně zničeny jiné oblasti pobřeží Kolumbie.

Při přírodních katastrofách hledejme s důvěrou útočiště u Nejsvětější svátosti. V ní je skutečně přítomen Ježíš Kristus, s tělem a krví, s tělem a duší, a dokáže, tak jako za svého pozemského života, poroučet větru a vlnám, bouří a krupobití, zemětřesení a plamenům.

Pramen: Prodigios Eucaristicos, Fr. Antonio Garcia OFM, El suceso de Tumaco. Pedro Corro „Augustinos amantes de la Sagrada Eucaristia“.

*Z Medjugorje aktuell 94/2013
přeložil -mp-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Abraháma a v jeho náručí Lazara. A zvolal: „Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě a ovláží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Abrahám však odpověděl: „Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se do-

stat od vás k nám.“ Boháč řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.“ Abrahám odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou!“ On však odporoval: „Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.“ Odpověděl mu: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.““

Smysl křesťanské politiky

Cílem tohoto textu je nastínit postavení a úkoly křesťanské politiky, zejména v současném světě. Křesťanská politika je úkolem především katolických laiků, ale mohou se na ní podílet i křesťané jiných vyznání v té míře, v jaké přijímají katolické zásady týkající se politického a hospodářského života a přirozený mravní zákon. Někdy lze k prosazení správných věcí usilovat i o účelové společenství s některými nekřesťany.

V moderních demokraciích není obvykle podstatné, zda křesťanský politik je katolík nebo zda náleží k jinému křesťanskému společenství, pokud ovšem akceptuje vše, co je v souladu s přirozeným mravním zákonem. Faktem ovšem je, že mnoho společenství, která se oddělila od katolické církve, se od ní odlišuje nejen ve věroučných, ale i morálních otázkách. To vidíme na akceptaci antikoncepce, nových sňatků po rozvodu, sodomie, umělého oplodnění, někdy dokonce potratů mezi těmito nekatolíky. Takového politika ovšem nelze pak považovat za křesťanského. V tomto smyslu je třeba chápat úvahy o křesťanské politice v tomto článku.

Duchovní v souladu s kodexem církevního práva (can. 287 §2) bez dovolení příslušné církevní autority nemají mít činnou účast v politických stranách, leč by si to podle úsudku kompetentní církevní autority žádala obrana práv církve nebo pomoc společnému dobru. Je však zapotřebí, aby se laici působící v politice mohli obracet na duchovní zběhlé v příslušné problematice a žádat je o radu a aby duchovní usměrňovali politická hnutí a dbali na to, aby nesklouzla k nesprávným myšlenkám nebo postupům.

Úkolem církve není závazně předkládat konkrétní řešení praktických otázek, na které katoličtí politici mohou mít rozdílné postoje ohledně nevhodnějších postupů, jak dosáhnout nějakého dobra. Rovněž v některých spíše druhořadých záležitostech lze i v teoretické rovině zastávat rozdílná mínění slučitelná s vírou a mravy. Je ovšem právem a povinností církve vynášet morální soudy o časných záležitostech, pokud to vyžaduje víra a mravní zákon.

Je třeba se varovat obou krajností: Jednak očekávat od pouhé politiky odstranění nejrůznějších společenských neduhů,

jednak odmítat účast na politice jako na něčem plném nejrůznějších špinavostí nebo pod záminkou úsilí o spásu se věnovat jen vlastním soukromým věcem a snažit se veřejně působit jen v čistě duchovním ohledu.

Mnohdy se hovoří o tom, že křesťané se mají modlit za vládců a dobrou správu věcí veřejných. To je jistě správné. Za úspěch spravedlivé války je třeba se také modlit, ale rovněž je třeba v ní bojovat za dobrou věc. Nemělo by se zapomínat na slova Žalmu 149,6-7: „Chvalozpěvy Boží ať mají v hrdlech a meče dvojsečně ve svých rukou: trest aby vykonali na pohanech.“ Každý se má modlit, byť ne každý je povolán k aktivní účasti na boji jak fyzickém, tak duchovním proti ďáblem inspirovaným ideologiím a snahám jeho služebníků v tomto světě. Písmo svaté pak označuje Boží slovo za meč Ducha (Ef 6,17; podobně Žid 4,12). Stálo by za to také s ohledem na změněné poměry nově promyslet nauku sv. Tomáše Akvinského ohledně řeholí založených „k bojování nikoli za něco světského, nýbrž na ochranu uctívání Boha a záchranu celku“⁽¹⁾ a dílko *De laude novae militiae* sv. Bernarda z Clairvaux.⁽²⁾ V něm tento světec proti světskému rytířstvu staví ducha Kristových rytířů, kteří bojují tu proti krvi a tělu, tu proti duchovní nepravosti v povětrí.

Jaká je situace člověka žijícího zde na zemi?

Je to duchovně-tělesná bytost, obdařená rozumem a svobodnou vůlí, žijící na zemi, poznamenaná i po křtu svatém následky dědičného hříchu, se sklonem k osobnímu hříchu a nezdůvěry skutečně hřešící, spějící k nevyhnutelné smrti, po které je buďto definitivně spasena či zavržena, podle toho, zda nadpřirozenou milost, kterou jí Bůh nabízel, přijala a žila podle ní, či nikoliv.

„Nemáme zde města zůstávajícího, nýbrž vyhledáváme toho budoucího.“ (Žid 13,14) Někomu by se tak mohlo zdát, že život na zemi nemá vlastně cenu, že jde jen o to, tento čas zkoušky přečkat, a tak se dostat do nebe. Jiní se naopak nechávají tak zaujmout životem na zemi s jeho slastmi a starostmi, že na nebe nemyslí. Život člověka zde na zemi, a z něj pramenící jeho činnost, má však své finální zacílení k oslavě Boží a k poslednímu cíli člověka, jímž je dosažení jeho spásy. Tak píše sv. Pavel v 1 Kor 10,31: „Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všecko činite k slávě Boží.“ Jsme povinni usilovat zde na zemi o plnění vůle Boží, nejsme oprávněni se z toho vyvléci sebevraždou, jsme dokonce povinni rozumnou měrou pečovat o své zdraví a tím tedy i o životní podmínky, které k jeho zachování přispívají.

Lidé se potřebují sdružovat pro své zachování. Samotné předávání nového života a péče o dítě, které by samo bez pomoci nepřežilo, vyžaduje trvalý svazek muže a ženy a rodinu. Rodina je tak přirozená společnost, neboť odpovídá sklonu lidské přirozenosti. Rodiny zpravidla potřebují určitou podporu, nejsou schopny vykonávat samy všechny potřebné práce, proto existence obcí a na vyšší úrovni i států je něčím přirozeným, a tedy Bohem chtěným. Stát se tak spíše skládá z rodin než z jednotlivých lidských bytostí. V tomto smyslu píše Jan Pavel II: „Rodina, kořeba života a lásky, v níž se člověk »rodí« a »roste«, představuje základní buňku společnosti“.⁽³⁾

Stát a jeho úkol

Lev XIII. v encyklice *Immortale Dei* píše, že státní moc podle své povahy má za svého původce Boha. Stát pak, nemá-li upadnout do anarchie, potřebuje ke svému fungování, aby byla definována a dodržována pravidla společného života v něm. Ti, kteří jsou první ve státě, musí nezbytně patřit na Boha, svrchovaného zachovatele a ředitele světa, a mít Ho za vzor a příklad, chtějí-li dostát svému úkolu v řízení státu. Autorita vládců pochází od Boha a může se tudíž týkat jen toho, co neodporuje Božímu zákonu. Jestliže by bylo vydáno nějaké nařízení nebo zákon, který nesouhlasí se zákonem přirozeným či Božím, nepůjde

tu už o zákon, ale o porušení zákona.⁽⁴⁾ Papežové, zejména od 19. století, věnovali ve svých encyklikách s ohledem na bludy těchto časů velké úsilí, aby vyložili katolické učení týkající se státu, jeho autority a úkolů, jeho poměru k církvi, sociálních otázek, výchovy včetně upozornění na některé mylné nauky. Lze tu zmínit zejména *Mirari vos* Řehoře XVI., *Quanta cura* a *Syllabus* bl. Pia IX., *Diuturnum illud*, *Immortale Dei*, *Libertas*, *Libertas praestantissimum*, *Rerum novarum* Lva XIII., *Notre charge apostolique* sv. Pia X., *Non abbiamo bisogno*, *Divini Redemptoris*, *Mit brennender Sorge*, *Quadragesimo anno* Pia XI.

Významná je též encyklika *Quas pri-mas*⁽⁵⁾ Pia XI., která zavádí v církvi svátek Krista Krále. Encyklika na základě Pisma svatého dovozuje, že království Ježíše Krista, jakkoli je předně duchovní a tedy v srdci věřících, nelze omezit na tento privátní rozměr. Bylo by však velkým omylem říci, že Kristus nemá vládu nade všemi občanskými záležitostmi, neboť on obdržel od Otce absolutní vládu nade všemi tvory, takže všechny věci jsou v jeho moci... V tomto ohledu není rozdíl mezi jednotlivcem, rodinou a státem, protože všichni lidé, ať uvažování jako společnost nebo jednotlivci, jsou pod panstvím Krista. Jestliže si tedy vedoucí činitelé národů přejí zachovat svou autoritu a zvětšit prosperitu svých zemí, nebudou odmítat veřejně svoji úctu a poslušnost panství Kristovu... Jestliže národy napadají jméno našeho Vykupitele a potlačují jakoukoli zmínku o něm na svých konferencích a v parlamentech, musíme všichni hlasitě prohlásit jeho královskou důstojnost a moc a tím silněji potvrdit jeho práva. Pius XI. si ve své encyklice stěžuje na lhostejnost a bojácnost dobrých, kteří se často veřejného odporu zříkají nebo vyvíjejí příliš slabý odpor. Tímto způsobem nepřátel církve nabývají odvahu a stále větší smělosti. Je proto úkolem především laiků, aby usilovali o panství Ježíše nejenom v lidských duších, ale v různých lidských strukturách a institucích, aby bylo nejenom zastaveno vytlačování Krista z veřejného prostoru (zákonodárství, výkon státní moci, věda, umění, média), ale naopak, aby Kristus vládl ve všem. Encyklika učí, že nejen jednotlivci, ale i státní úřady a vládnoucí osoby jsou

vázány povinnostmi veřejně Krista uctívat a být ho poslušny.

Pro porozumění státu je významná myšlenka řádu. Řád jest uspořádání věcí stejných a nestejných, které jedné každé věci přiděluje své místo.⁽⁶⁾ Řád tedy ve svém pojmu zahrnuje ne jednu, nýbrž více věcí, které jsou materií řádu. Formou řádu je pravidlo, podle kterého jsou tyto věci uspořádány. Toto pravidlo vyplývá z účelu řádu. Například slovník představuje uspořádání slov podle abecedy za účelem, aby jedno každé slovo v něm bylo možné snadno nalézt. Podobně živé lidské tělo není jen hromádkou údů a orgánů, ale uspořádaným organismem tak, aby bylo schopno života. S řádem pak souvisí zákon, kterým se mají řídit jednotlivé věci spadající do řádu, aby řád byl zachovávan a tím plněn jeho účel. Z pojmu řádu vyplývá, že jeho tvůrcem je inteligentní bytost, která nejprve stanoví pravidlo (plán či ideu) a pak teprve věci podle něj pořádá. To platí i pro čistě lidské věci, které mají být uspořádány a udržovány tak, aby panoval pokoj, jenž sv. Augustin nazývá „klid řádu“.⁽⁷⁾

Stát a církev jsou dokonalé společnosti v tom smyslu, že nejsou částí nějaké jiné společnosti. Státní autorita pochází od Boha jako od nejvyšší příčiny státu. Státní moc se dělí na zákonodárnou, výkonnou a soudní. Nejdůležitější je stanovení správných lidských zákonů, které musí vycházet z přirozeného zákona. Zajištění provádění těchto zákonů, řešení sporů a trestání provinění je pak něco sekundárního, co vychází z moci zákonodárné. Nesmí se to však podceňovat, aby zákony nebyly jen popsáním cárem papíru. K řádnému fungování zákona patří i efektivní uplatňování sankcí vůči těm, kdo jej přestupují. Zbožný vladař v Žalmu 101,8 říká: „Každého jitra budu vyhlazovat všechny hříšníky v zemi.“

Stát je primárně zaměřen na pozemské blaho svých občanů, zatímco katolická církev je ústavem nadpřirozené spásy. Člověk žije sice jak v přirozeném, tak nadpřirozeném řádu, ale má jen jeden poslední cíl, jímž je dosažení nadpřirozené spásy. Z toho vyplývá, že pro člověka je přirozený řád podřízen jako prostředek k dosažení jeho nadpřirozeného cíle. Neexistuje tedy nějaký dvojitý cíl člověka: jeden přirozený, jiný nadpřirozený, nýbrž přiro-

zený je obsažen v nadpřirozeném. Proto také státní moc je povinna dbát na toto nadpřirozené určení člověka, jakkoli není jejím úkolem (na rozdíl od církve) jej k tomu přímo vést.

Katolíci v politice

Úkolem státu je tak přispívat k vytváření podmínek pro působení církve bez překážek a snažší dosažení spásy svých jednotlivých občanů. Je sice pravdou, že světci docházejí spásy i přes velmi nepříznivé vnější podmínky: útlak a pronásledování církve, vlastní nemoci, chudobu, život v prostředí odcizeném Kristu, špatné příklady a za pokusů o jejich svedení ke hříchu. Empirickou skutečností však je, že většina katolíků nemá tak pevnou víru a podléhá prostředí, ve kterém žije: je-li špatné, hřeší, příp. opouští víru zcela, je-li dobré, chodí do kostela a varují se aspoň největších hříchů. Bůh sice ve své vševedoucnosti ví, jak by se jeden každý z nás zachoval za různých okolností, ale souzeni nebudeme z toho, co bychom udělali, kdyby něco nastalo, ale z toho, jak jsme jednali za skutečných okolností našeho života. Proto dobrá společnost, ať v kruhu soukromém nebo veřejném (škola, obec, stát), má významný vliv na spásu duší. Také proto Lev XIII. v *Immortale Dei* píše, že když se katolíci chopí nejvyšších státních záležitostí, je to všeobecně užitečné a správné... Když naopak zůstanou nečinní, pak se otěže dostanou snadno do rukou takových lidí, jejichž smýšlení poskytuje málo naděje na něco dobrého... Z toho je patrné, že katolíci mají spravedlivý důvod k podílení se na veřejných záležitostech.

Sv. Pius X., když v encyklice *Notre charge apostolique*⁽⁸⁾ kritizuje tehdejší francouzské hnutí *Sillon*, upozorňuje na to, že to se sice tváří jako katolické, ale přijímá pouze „demokratickou vládní formu, kterou považuje pro církev za nejprospěšnější, ano v jisté míře jakoby s ní srostlou: dělá tedy své náboženství závislé na jisté politické straně. Církev vždy ponechává národům samým, aby si zvolily vládu, která nejlépe vyhovuje jejich názorům a zájmům. Stejně jako Naši předchůdcové, zdůrazňujeme i My, že je bludem a nebezpečím, činit katolicismus zásadně závislým na určité vládní formě. Tento blud a toto nebezpečí je tím

větší, spojuje-li se náboženství s demokracií, jejíž učení je bludné. Tak tomu je při Sillonu, který svými činy ve prospěch určité vládní formy církve ohrožuje, katolíky rozštěpuje, mládež, kněze a seminariсты katolické činnosti odcizuje a živoucí síly části národa porušuje. Co lze říci jiného, než že v sillonistech jsou dva lidé: jednotlivec – katolík a sillonista, muž veřejné činnosti – neutrální.“ To připomíná i výroky některých současných politiků typu: Osobně jsem proti potratům, ale nelze to jiným vnucovat.

Výše zmíněná myšlenka řádu v občanské společnosti je nejzřetelněji uplatňována v monarchii, v jejímž čele je skutečný panovník obklopený šlechtou, který dbá o dobro poddaného lidu. Rovněž je zřetelná ve stavovském zřízení, nejméně pak v demokracii, kde sice může existovat prezident a zákonodárné orgány, ale vše je podrobno změnám na základě politického soupeření jednotlivců i politických stran. Nelze však tvrdit, že demokracie je politická forma nesrovnávající se s katolickou naukou. Lev XIII. v *Libertas praestantissimum* říká, že tam, kde vládá vykonává na občanskou společnost takový nátlak, že tato těžce trpí pod nespravedlivou mocí, nebo tam, kde vládá odpírá církvi jí náležející svobodu, pak je mravně dobré snažit se o jiné státní uspořádání, které by dovolovalo svobodnou činnost. Bohužel prohlášení papežů poslední doby a vatikánských kongregací jsou jednostranně prodemokratická. I když je někdo zastáncem monarchistického způsobu vlády a žije ve státu s demokratickým režimem, může a má se angažovat ve stávajícím politickém uspořádání pro obecné dobro a ani výkon funkce poslance nemusí být v rozporu s jeho politickým přesvědčením.

Nejdůležitější úkoly křesťanské politiky lze nalézt v mém článku „Jak má volit katolík“, ve kterém jsou uvedeny kritéria pro volbu politické strany.

V praxi je třeba rozlišit mezi situací, kdy se vláda řídí křesťanskými principy a jejím úkolem je tento stav udržet a dílčím způsobem vylepšovat, a situací, kdy vláda a případně i většina je ne-křesťanská či dokonce zřetelně protikřesťanská, což je dnes stav téměř ve všech státech. Přitom většina uplatňovaných principů a psaných či nepsaných norem (např.

tzv. politická korektnost), které se rozcházejí s katolickými principy, jsou v rozporu s přirozeným rozumem a ve svém kořenu vycházejí z různých nesprávných filosofických směrů, někdy také z mylné ideologicky zabarvené reflexe dějin. Pro prosazení katolických principů do veřejného života nestačí obvyklá misijní činnost církve (dnes namnoze velmi malá) ani duchovní vedení věřících, ale je třeba se snažit působit na mínění většiny nekatolíků v přirozené oblasti, jako je filosofie (logika, noetika, metafyzika, antropologie, etika), učení o státu a sociálním řádu, dějiny. K tomu kritika nesprávných filosofii a ideologií a apologetika (přijetí víry je dar Boží, ale je třeba odstranit různé předsudky). Velký význam má zde školství, kterého naši nepřátelé zneužívají k indoktrinaci mládeže, ale které by naopak mělo vést mladé lidi ke kritickému myšlení a odpovědnému chování. Důležitá je i přítomnost křesťanů v kultuře a umění, aby ztvárňovalo věci krásné a spravedlivé a tam, kde je to třeba, ukázalo věci špatné jako něco špatného. Změnit současný charakter bezbožné demoliberalní společnosti lze buďto neústavní nebo ústavní cestou. První možnost, pod kterou spadá také násilné uchopení moci, je nereálná, takže zbývá druhá možnost. Nereálná je také představa, že se křesťanům podaří dostat se k moci nějakými čistě politickými postupy, jako jsou volební kampaně. Zbývá tedy ono zmíněné ideové působení na společnost a smýšlení jejích členů, které však může teprve v dlouhodobé perspektivě spolu s politickým působením křesťanů vyústit v opravdovou změnu společnosti a jejího zákonodárství. Jestliže pomineme dosti nereálné představy o nějakém násilném uchopení moci, je toto asi jediná cesta, jak v dlouhodobé perspektivě změnit charakter současné bezbožné demoliberalní společnosti.

Vedle toho lze usilovat o různé dílčí věci jako je odstranění některých špatných zákonů, uplatňování skutečných lidských práv vyplývajících z přirozenosti člověka, zlepšení sociální situace opravdu potřebných lidí, kteří se do ní dostali bez vlastního zavinění, vyvíjet tlak na snížení kriminality a potrestání zločinců apod. V takových dílčích věcech lze hledat spojení. Při úvahách o možnostech

a mezích spolupráce s nekatolickými subjekty je třeba si uvědomit, že čím užší je záběr společné akce nebo spolupráce mezi dvěma nebo více subjekty, tím více mohou být rozdílnější jejich postoje nespádající do oblasti oné spolupráce. Naproti tomu trvalá spolupráce politických stran včetně společné kandidátky a tedy možného parlamentního klubu není však tematicky nijak omezena, a tudíž roste nebezpečí, že se projeví odlišnosti jednotlivých politických subjektů (kdyby mezi nimi nebyly odlišnosti, nebyl by žádný důvod kromě případné osobní ješitnosti jejich funkcionářů, aby to byly různé subjekty).

Křesťanští politici by měli být vzděláni nejen v základních náboženských pravdách, ale v učení církve o státu, uspořádání společnosti, sociálních otázkách, tedy ve všech věcech, na které se naráží při působení ve veřejné sféře. K tomu náleží i velká část morálního učení. Politik je zvýšenou měrou vystaven nebezpečí hříchu, buď přijímáním nemravných kompromisů, nebo případně neproduktivní snahou prosadit své představy tam, kde je možná dohoda s druhou stranou.

V této souvislosti stojí za zmínku, že máme poměrně dost svatých králů a šlechticů, ale málo svatých politiků. Katolický politik musí být statečný člověk připravený trpět, ba i zemřít pro své působení v duchu křesťanských principů. Tím, že působí ve veřejné sféře, dostane se snáze v zásadních věcech do konfliktu s vládnoucími jako sv. Tomáš More, jehož Jan Pavel II. vyhlásil patronem představitelů vlád a politiků.

Poznámky:

¹ *STh* II-II, q. 188 a. 3.

² Část českého překladu je v příloze diplomové práce M. Bětuňáka *Ideál křesťanského rytíře*, kterou lze stáhnout z <http://uloz.to/2404548/ideal-krestanskeho-rytire.pdf>.

³ Apoštolský list *Christifideles laici*, 40.

⁴ Srov. *STh* II-II, q. 95 a. 2, podobně Lev XIII. v *Libertas praestantissimum*.

⁵ http://katolikrevue.uni.cx/biblioteka/quas_primas_pius_xi.htm.

⁶ *Ordo est parium dispariumque rerum sua cuique loca tribuens dispositio.* (Sv. Augustin: *De civitate Dei*, XIX, 13)

⁷ Tamtéž.

⁸ http://katolikrevue.uni.cx/biblioteka/notre_charge_apostolique.htm.

Hodnocení politické strany, která je prezentována svým programem, zahrnuje nutně zajetí postoje k více otázkám, které mají nestejnou váhu. Závažnost závisí na řádu bytí a tím i dobra; tedy na prvním místě: jak by realizace programu politické strany usnadňovala nebo naopak stěžovala lidem spásu, jak je v souladu s mravním řádem. Na druhém místě: jak napomáhá realizaci dobrých čistě lidských cílů odpovídajících rozumové přirozenosti člověka, jako je vzdělání, kultura, společenský styk. A konečně na třetím místě: jak odpovídá zajištění potřebných materiálních nároků společnosti tak, aby hmotné věci lidi nepohlcovaly, ani nevedly k příliš mnoha starostem, bránícím jim pak věnovat se věcem vyšším.

Je třeba posuzovat nejen program strany, ale i poctivost záměrů jeho předkladatelů, tj. zda jej skutečně chtějí realizovat, dostanou-li k tomu příležitost.

Použití preferenčních hlasů ve prospěch osob, o kterých se volič domnívá, že kvalitou svých postojů a osobním nasazením převyšují ostatní kandidáty politické strany, je velmi žádoucí, ale s ohledem na to, že volební zákon umožňuje voliči dát jen čtyři takové hlasy, má menší význam a v žádném případě nestačí k ospravedlnění volby politické strany, která má jen málo kandidátů se správnými postoji.

Ideální je sice stát, jehož rád by byl veskrze proniknut katolickým duchem, včetně oprávněného respektování svědomí nevěřících, ale s ohledem na reálnou situaci v ČR posuzujeme záměry politických stran pouze z přirozeného mravního zákona, což zahrnuje i svobodu těch náboženství, která neodporují přirozenému zákonu.

1. Posouzení volebních programů

Je třeba posuzovat jak pozitivní kritéria spočívající v přítomnosti správných programů, tak i ta negativní, tj. absenci deklarovaných záměrů odporujících Božím zákonu, a též nepřítomnost záměrů, které by směřovaly k odstranění již uzákoněných zlořádů a nespravedlností. Pokud v programu politické strany není výslovně deklarován záměr odstranit špatné zákony či obyčeje, je třeba z celkového kontextu programu posoudit, zda se strana v případě možnosti pokusí takové

Jak má volit katolík

Rád bych nastínil problematiku kritérií pro posuzování volebních programů a politických stran. To je velmi aktuální s ohledem na nastávající říjnové volby v ČR. Je však třeba zdůraznit, že je „oprávněnou svobodou katolických občanů zvolit si z politických názorů slučitelných s vírou a přirozeným mravním zákonem ty, které podle jejich vlastního soudu lépe odpovídají požadavkům obecného blaha“⁽¹⁾. Může se ovšem stát, že není z čeho vybírat nebo přichází v úvahu jen jediná politická strana.

věci odstranit a zda se v případné debatě bude vyjadřovat pro jejich odstranění.

Jsem si vědom, že některé z níže uvedených bodů nepředstavují jen nějaký všeobecný mravní příkaz, ale i určitý konkrétní návrh. Při jejich aplikaci je tudíž třeba vycházet z uvedeného záměru a připustit, že program politické strany může obsahovat jiný, avšak rovnocenný návrh. Určitě tu nejsou zaznamenány všechny významné body. Rovněž je třeba posoudit, zda návrhy konkrétních opatření sledujících určitý cíl z praktického hlediska mohou vést k tomuto cíli a zda některé z nich nejsou nevhodné. Jestliže v dalším textu požadují podporu něčeho, je třeba posoudit s tím spojené jednotlivé návrhy, které politická strana předkládá. Při hodnocení politické strany je nutné vždy vycházet z její celkové kompatibility s morálkou a křesťanským stylem života, s přirozeným mravním řádem, jenž vychází z filosoficky poznatelné pravdy, že existuje Bůh a že člověk je

duchovně-tělesná bytost, vybavená rozumem a svobodnou vůlí, jejíž přirozenost je dána a pro kterou jsou duchovní dobra větší než tělesná.

Hlavní kritéria:

- Ukončení vraždění nenarozených, odmítnutí eutanazie, zákaz používání prostředků, které kromě antikoncepčního mohou mít také abortivní účinek, včetně odpovídajícího trestněprávního postihu;
- podpora rodinné politiky, spravedlivé zvýhodnění rodin řádně pečujících o více dětí, přiměřené výhody pro manžele a rodiny řádně pečující o děti (společné zdanění manželů, daňové úlevy pro rodiny s dětmi, výhody pro ně v sociálním a důchodovém zabezpečení) na rozdíl od nesezdaných párů, zaviněně osamělých matek s dětmi, či rodin, které děti řádně nevychovávaly a o ně nepečují;
- důsledná realizace principu subsidiarity a z toho plynoucí oslabení role státu tam, kde jeho péče o obecné blaho může být přenesena na nižší složky společnosti (kraje, obce, sdružení a v neposlední řadě rodinu);
- zajištění práva rodičů na výchovu a vzdělávání dětí, pokud jsou toho schopni sami nebo prostřednictvím jimi zvolených fyzických osob, podpora tohoto způsobu vzdělávání a podpora vzdělávání v nestátních školách, které zajišťují dobré vzdělání a výchovu;
- nediskriminační přístup k soukromému školství, ukončení ateizujících, liberálních a socialistických tendencí ve výuce, podpora domácí školy, individuální programy pro nadané a naopak také pro retardované či jinak postižené žáky;
- podpora a usnadnění adopce osiřelých nebo rodiči vážně zanedbaných dětí do rodin, které o ně budou řádně materiálně i duchovně pečovat, zlepšení podmínek pěstounské péče;

OTEC MONTFORT OKAA, zakladatel Společenství Dvou Srdcí Lásky Ježíšova a Mariina, povede ve dnech **10. – 13. října 2013 EXERCICIE V KOC-LÍROVĚ** (změna termínu! – původně 2.–7. listopadu) – **VE ŠKOLE BOŽÍ LÁSKY**.

Mimořádná příležitost k prohloubení víry, posílení lásky a získání Božích milostí pro sebe, svoji rodinu, pro ČR i pro celý svět!

Zahájení ve čtvrtek 10. října v 18 hodin mší svatou, ukončení v neděli 13. října obědem. Ubytování na 3 noci (300 Kč) a strava plná penze (165 Kč/1 den) nebo dělená 3 dny.

Další informace a přihlášky: www.cm-fatima.cz, e-mail: recepcce@cm-fatima.cz, tel.: 461 543 166 nebo 731 646 800.

► • zajištění toho, aby vzdělávání a výchova ve státních a obecních školách byla v souladu s přirozeným mravním zákonem (přirozená morálka, hodnotový systém upřednostňující duchovní před tělesným, pravdivé a důležité věci nevynechávající obraz lidských dějin atd.);

- zajištění svobodného působení obecně prospěšných společností (Církev, spolky, občanská sdružení) a jejich přiměřená podpora včetně daňových úlev;

- restituce majetkových křivd právníkům a fyzickým osobám;

- kompatibilita právního řádu se zásadami křesťanství v tom smyslu, že takové jednání se nedostává do rozporu s právním řádem státu, a tomu odpovídající právní postavení církví a náboženských společností;

- hodnotová orientace přijímaných zákonů a státní politiky s ohledem na přirozený mravní zákon;

- podpora nekonzumní kultury, která je v souladu s duchovními hodnotami, podpora mravních hodnot vycházejících z křesťanství;

- podpora těch forem využívání volného času, které přispívají k osobnímu rozvoji lidí;

- neposkytování sociální a jiné podpory osobám, které se vyhýbají práci a obecně prospěšné činnosti, a také těm, kteří si svým způsobem života poškozují zdraví (např. alkoholici, narkomani, výrazně sexuálně promiskuitní osoby), a tím zvýšení podpory těch, kdo jsou bez vlastní viny v tíživé situaci a kdo se snaží zdravě žít;

- zvýšení odpovědnosti občanů za své zdraví, výraznější zaměření tzv. povinného zdravotního pojištění na nákladnou léčbu vážných nezaviněných zdravotních obtíží;

- zvýšení bezpečnosti občanů před zločinem;

- opuštění liberálních přístupů vůči kriminalitě a způsobu výkonu trestu, zvýšení trestů recidivistům (zavedení trestu smrti za závažné, zejména opakované zločiny je přípustným bodem programu, ne však nutným), více postihů vůči šifitelům drog i jejich pravidelným konzumentům, prosazení náhrady škody pachateli včetně trestů pro ty, kdo se této povinnosti vyhýbají, na druhou stranu však podpora organizací, které poskytují pomoc a ve-

dení těm, kdo se skutečně chtějí odvrátit od svého dosavadního kriminálního či závadového způsobu života;

- postih vůči šifitelům rozkladných ideologií (komunismus, rasismus, propagace homosexuálního chování, radikální feminismus, nenávistný ateismus, krajní liberalismus apod.), škodlivých materiálů (např. pornografie) a tzv. kultury směřující k podvrácení dobrých mravů nebo zachování již existujících mravů špatných; zákaz politických stran, hnutí a spolků tohoto druhu, včetně zákazu politické činnosti významných exponentů předchozího komunistického režimu, postih pachatelů komunistického bezpráví (z hlediska přirozeného mravního zákona) i tehdy, kdy nebyl v rozporu s tehdejšími zákony; spravedlnost vůči osobám a jejich dědicům, které byly v minulosti nespravedlivě majetkově či jinak výrazně postiženy (včetně případné revize soudních rozhodnutí, které jim nepřiznalo spravedlivý nárok);

- odmítnutí tzv. politické korektnosti, jež omezuje svobodu, antidiskriminačních zákonů a nařízení, pozitivní diskriminace a zákonů proti nenávisti, které (jak je známo z praxe v jiných zemích) jsou často nespravedlivě aplikovány na zastánce tradičních hodnot;

- podpora malého a středního podnikání, prosazení rovnoprávného vztahu mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, zamezení výraznému ovlivňování domácích poměrů pro velké a zejména mezinárodní společnosti;

- podpora těch aktivit občanů, kterými se tito sami snaží zabezpečit si odpovídající budoucnost (spoření na stáří, zdravotní a penzijní připojištění, investice do vzdělání, investice do přiměřeného bydlení);

- svébytná zahraniční politika státu, omezení vlivu cizích kultur a globalizujících tendencí na národní identitu, uzavírání jen takových smluv, které neznamenají výrazné omezení samostatnosti státu a zejména přijetí závazků neslučitelných s mravním řádem, vypovězení smluv tomu odporujících, vystoupení z organizací, které vykonávají špatný vliv a které nelze dobře změnit, odmítnutí členství v organizacích nezaložených na svobodném smluvním svazku suverénních členských států, jako je současná podoba Ev-

ropské unie, která nám nezabezpečuje odpovídající autonomii;

- absence politické podpory zlotřilým státům (Čína, Severní Korea, Kuba, dále státy s pronásledováním křesťanů, národnostně či rasově vymezených skupin a svých odpůrců jsoucích v právu) a mezinárodní politická angažovanost proti nim;

- imigrační politika poskytující útočiště nespravedlivě pronásledovaným, ale bránící přílivu kulturně odlišných cizinců přicházejících z jiných důvodů;

- ekologická politika vymezující se jak proti kořistnickému neúměrnému čerpání přírodních zdrojů a poškozování životního prostředí, tak proti neuznávání Božího řádu ohledně vztahu člověka a přírody, podpora ekologicky méně škodlivých alternativ v dopravě, výrobě, nakládání s odpady a obaly apod.;

- přiměřená podpora života na venkově, náprava nespravedlivého rozdělování daňových výnosů v neprospěch malých obcí;

- snížení daní na skutečně potřebnou úroveň, optimalizace rozsahu výkonu státní správy, racionalizace procesů s cílem dosáhnout výrazného snížení počtu státních úředníků;

- ukončení rostoucího zadlužování státu, snaha dosáhnout vyrovnaného státního rozpočtu;

- výrazné zjednodušení a ustálení legislativy, aby bylo v silách občanů, zaměstnanců i drobných podnikatelů ji znát a třeba i nevědomky se proti ní neproviňovat a nevystavovat se tak úřednímu šikanování;

- zlepšení soudnictví, výměna neschopných či zkorumpovaných soudců, snížení důrazu na čistě procesní otázky, zrychlení soudního řízení, hledání spravedlnosti a nezneužívání doslovného držení se litery zákona.

2. Další kritéria

Nestačí posuzovat jen slova a myšlenky, případně jejich nepřítomnost, obsažené ve volebním programu. Je třeba též posuzovat věrohodnost politického programu, zda není vypočten na efekt k získání voličů a je míněn vážně. Rovněž je třeba zvážit mravní profil jednotlivých kandidátů, pokud je známo jejich minulé chování.

O církvi jako matce – dokončení ze str. 2

Vzhledem k tomu, že je nepravděpodobné, že některá politická strana po volbách vytvoří vládu bez zjevné nebo skryté koalice s jinou či jinými politickými stranami, je třeba zvážit případné chování politické strany ohledně uzavírání povolebních politických koalic. Jde o to, aby v povolebních koaličních jednáních upřednostnila mravní a duchovní aspekty při případné ochotě ustoupit ve věcech spíše materiální povahy a osobních mocenských ambic vlastních kandidátů a aby neslíbila, že její představitelé se budou hříšně chovat tím, že by spolu s koaličním partnerem hlasovali pro zákony, jež jsou v rozporu s Božím zákonem. Rovněž je třeba posoudit připravenost strany se rozjet (na úkor ztráty pozic vedoucích činitelů strany) s koaličním partnerem, který se zpronevěřil dohodnutým zásadám.

3. Teorie menšího zla a rozhodnutí se voleb nezúčastnit

V tomto článku ponecháváme stranou otázku, zda demokracie v podobách, v jakých je praktikována v západním světě v posledních staletích, je dobrá a vhodná. Je-li zde možnost veřejné věci ovlivnit a formou svého hlasu prezentovat, byť pouze ve volební statistice, svůj názor, není rozhodnutí volit či nevolit a případná volba morálně indiferentním skutkem. Křesťané jsou povinni pečovat o obecné blaho nejen aktivitami zaměřenými na konkrétní osoby, ale i úsilím o vytvoření prostředí, ve kterém se dobrým věcem lépe daří. To je např. správná legislativa, dobrá bezpečnost občanů, zajištění základní lékařské péče, péče o ty, kdo se bez vlastní viny dostali do tíživé situace.

Setkáváme se s námitkou, že nemá smysl volit politickou stranu, která se v důsledku volebního řádu (minimální počet obdržených hlasů) a stávajícího průzkumu voličských preferencí takřka jistě nedostane do voleného orgánu. V takovém případě je prý třeba volit nejméně špatnou politickou stranu z těch, které se tam dostanou. Tento přístup za stávajících poměrů v ČR jednak zbavuje mimoparlamentní stranu případného zisku státního příspěvku na základě počtu obdržených hlasů, a tím i lepších podmínek pro to, aby uspěla ve volbách příštích, jednak uměle snižuje podporu politické strany alespoň natolik, nakolik je veřejností vnímána. Ta-

kvočny. Církev jako dobrá matka dělá totéž: provází náš růst předáváním Božího Slova, které je světlem, jež nám ukazuje cestu křesťanského života, a vysluhování svátostí. Živí nás eucharistií, dává nám Boží odpuštění prostřednictvím svátosti smíření, je nám oporou ve chvílích nemoci skrze svátost pomazání nemocných. Církev nás provází v celém našem životě víry, v celém našem křesťanském životě. Můžeme si tedy položit ještě další otázky: Jaký mám vztah k církvi? Vnímám ji jako matku, která mi pomáhá vyrůstat jako křesťan? Účastním se života církve, cítím se její součástí? Je můj vztah formální nebo vitální?

Třetí, krátká myšlenka. V prvních stoletích církve byla dobře patrná jedna skutečnost: **církev, která je matkou křesťanů, když křesťany vytváří, je jimi také tvořena.** Církev není něco jiného než my sami. Je třeba ji vidět jako celek věřících, jako „my“ všech křesťanů. Já, ty, všichni jsme součástí církve. Svatý Jeroným napsal: „Církev Kristova není nic jiného než duše těch, kdo věří v Krista.“ (Tract. Ps. 86) Mateřství církve tedy prožíváme všichni, pastýři i věřící. Někdy

slýchávám: „Věřím v Boha, ale ne v církev... slyšel jsme, že církev říká... kněží říkají...“ Kněží jsou jedna věc, ale církev není tvořena pouze kněžími, církev jsme my všichni! A říkáš-li, že věříš v Boha a nevěříš v církev, říkáš, že nevěříš sám v sebe, a to je protimluv. Církev jsme my všichni: od nedávno pokřtěného dítěte až po biskupy a papeže. Všichni jsme církev a všichni jsme si v Božích očích rovni! Všichni jsme povoláni spolupracovat při zrodu nových křesťanů k víře, všichni jsme povoláni být vychovateli ve víře a šířit evangelium. Každý z nás ať si položí otázku: Co dělám proto, aby ostatní mohli sdílet křesťanskou víru? Jsem ve svoji víře plodný, nebo jsem uzavřený? Když říkávám, že mám rád církev, která není uzavřena na svém dvorku, ale je schopna, byť s určitým rizikem, vycházet ven, hýbat se a nést Krista všem, myslím na všechny: na sebe, na tebe, na každého křesťana. Všichni se podílíme na mateřství církve, aby Kristovo světlo dosáhlo až na konec země. Ať žije svatá Matka církve!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

ková volba menšího zla je však možná za jiné situace, jako je druhé kolo senátních voleb, když se voličem preferovaný kandidát nedostal do druhého kola.

Rozhodnutí se nezúčastnit voleb je rozhodnutím vzdát se možnosti vyjádřit svůj postoj, možná z pocitu jakési bezmoci něco změnit k lepšímu, v horším případě může vyplývat z nezájmu o společné dobro. V případě, že žádná z kandidujících politických stran beze zbytku nevyhovuje náročným požadavkům voliče, za jistých okolností může být rozhodnutí nevolit správnou nebo alespoň mravně přípustnou volbou. To je případ očividně nesvobodných voleb, jako tomu bylo v období komunismu nebo by tomu mohlo být i v současnosti, kdyby totiž všechny politické strany měly zásadně mravně špatný program v závažných otázkách, jako by např. mohla být pokračující legalizace potratů, zrovnoprávnění manželských a homosexuálních svazků, výzva k dobyvačné válce, nespravedlivý teror vůči skupinám vlastních občanů, trestní stíhání křesťanů

a jiných osob odmítajících státní totalitní ideologii, odnímání dětí rodičům, kteří nesdílí státem vyhlášené hodnoty, jež jsou v rozporu s přirozeným mravním zákonem. Pokud program a úmysly některé politické strany nejsou v rozporu s těmito zásadními mravními požadavky, lze takovou stranu volit, není-li s ohledem na kritéria nižší závažnosti lepší možnost. Pokud totiž jde o takové otázky, jako je daňová, zemědělská, hospodářská nebo ekologická politika, v řadě otázek z křesťanské morálky nevyplývá jednoznačné stanovisko, a je proto třeba posuzovat záměry politické strany s ohledem na to, zda realizace učiněných návrhů by účinným způsobem přispěla k obecnému dobru. Navíc protože mnohé z toho nezavazuje pod hříchem, jsou v těchto věcech možné kompromisy v povolebních jednáních.

⁽¹⁾ *Katolíci v politickém životě.* Instrukce k některým otázkám ohledně působení a chování katolíků v politickém životě vydaná Kongregací pro nauku víry dne 24. listopadu 2002.

O islámu jinak

Islám je pro křesťanství nejenom zjevnou nesnází, s níž se velmi klopotně vyrovnává, ale zajisté také úradkem Božím. V jakém smyslu? Z hlediska křesťanské víry v Boží prozřetelnost, která přirozeně nepůsobí jenom skrze církev. V dnešní teologii, ale i v životní praxi věřících, však Prozřetelnost bývá poněkud zanedbávána. Vzhledem k fenoménu islámu možná nejvíc. Historický původ a zjevně synkretická povaha tohoto náboženství je předmětem sporů. Jisté však je, že se objevuje šest století po Kristu jakožto výslovná negace Ježíšova božství a zároveň jako silný sekulární protivník tehdy dominantní politické moci, která o pár století dříve sice křesťanskému vyznání udělila svobodu, ale také jej už od počátku uměla využívat ke svým vlastním cílům. Anachronický návrat islámu k domnělé teokracii tak může zprostředkovávat křesťanské praxi určitý pozitivní korektiv i přesto, že hlásá neortodoxní pojetí Boha. Je totiž jakýmsi varovným signálem, který křesťana vybízí prohlubovat vlastní víru a zaměřovat se na Boží království, jež není a nebude z tohoto světa, ale je mezi námi jinak, roste vzájemnou konkrétní láskou a dovrší se jedině Kristovým návratem na konci dějin.

Z tohoto hlediska je dějinná funkce islámu očistná, třebaže vtělení Boha, Stvořitele a Spasitele, popírá. Sveřepost islámu, který pokládá výkon své světské vlády za součást náboženské víry, by měla odrazovat křesťana od podobně slepé uličky na vlastním náboženském poli, což ovšem neznamená, že se proti přímé agresí nesmí bránit. Mnohem častěji však podléhá spíše své vlastní duchovní vidině světské říše, v níž si konečně budou všichni lidé šťastně žít. Je to ovšem iluze politického rázu, kterou právě islám vnímá jako nejvíce konkurenční. Buď se prezentuje jako budoucí stav, ke kterému lidstvo pomalu, ale jistě spěje, anebo jako minulý stav, ke kterému je zapotřebí se vracet. Obě jsou variantami gnostické utopie, živěné exkluzivní důvěrou v člověka bez ohledu na Boží milost a Boží režii.

Dějiny však byly pokřtěny vtělením Boha a nepřestávají být řízeny Prozřetelností, která pečuje zvláště o církev. Patrně nikoli náhodou se s rozmachem křesťanství počal islám konsolidovat; v době vrcholného středověku se křesťanstvo opojené tímto rozmachem pokusilo pod svatosvatou záminkou neúspěšně ovládnout muslimský Blízký východ; a potom v době

hlubokého západního církevního rozkolu byla dokonce sama existence křesťanstva ohrožena. Přesto však vždycky docházelo k vnitřní obrodě křesťanské víry.

Islám se však neprosazoval jenom hrubou silou, ale od počátku vykazuje také snahu o intelektuální převahu nad oběma biblickými náboženstvími, když si nárokuje, že je vrcholným a posledním zjevením Boha. Poukazovat na duchovní paralely s tímto náboženstvím ve snaze o přiblížení je islámem považováno za výraz podrobení. Dialog je proto velmi obtížný a musí být zcela oproštěn od lidské snahy zvítězit. I tady je islám extrémní výzvou k osobní svatosti. Jinými slovy. K islámu lze očima křesťanské víry zaujmout postoj, kterému učí starozákonní epizoda, jež podává ohrožení judského království babylonským králem Nabuchodonosorem. Překvapivě se zde totiž snoubí politická a náboženská dimenze. Prorok Jeremiáš, jak známo, vyzýval judského krále Hospodinovým jménem, aby se babylonskému králi podrobil a zachránil tak království. Byl však zcela osamoceným hlasem mezi množstvím falešných proroků, kteří hlásali, že je třeba vést válku, a slibovali vojenskou pomoc z Egypta. Politika judského krále Sidkijáha se ubírala tímto falešným směrem, protože domyšlivost na vlastní politickou nezávislost byla důležitější než Boží vůle. Je také známo, k čemu to vedlo. Nejen ke krutému konci posledního judského krále Sidkijáha, ale také k odvezení většiny národa do Babylonu a k zániku židovského království vůbec.

Avšak na druhé straně, jak vysvítá ze stránek Bible, se teprve po návratu ze zavlčení do Babylonu ve vyvoleném národě definitivně ujala a zakořenila víra v jediného Boha, který se zjevil jako *Ten, který dává existovat* (*Jahve* = Hospodin). A Jeremiáš, který v judském království jako jediný pranýřoval barbarské přinášení lidských obětí pohanským bohům, pronášá Hospodinovo proroctví: „Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem, a oni budou mým lidem. Nebude již druh učit druh: »Poznej Hospodina.« Neboť mne poznají všichni od nejmenšího do největšího – praví Hospodin.“ (Jer 31,33–34)

Z www.radiovicana.cz

KOCLÍŘOV U SVITAV – ŘÍJEN 2013

Ve dnech **4.–6. října 2013** proběhne jako příprava na zasvěcení světa papežem Františkem **FATIMSKÉ TRIDUUM** s mariánskou konferencí, s hlavními hosty Prof. Americo Pablo López Ortiz, mezinárodním prezidentem WAF z Portorika, biskupem královéhradeckým Mons. Janem Vokálem a primásem českým kardinálem Dominikem Dukou OP.

Na první sobotu 5. října bude v 10.30 hodin po mši svaté **odhalena a posvěcena socha Anděla pro ČR** a v neděli 6. října ve 14 hodin uvede **Hradišťan** s smělečským vedoucím Jiřím Pavlicou **koncert pro Anděla**. Moderuje P. Zbigniew Czendlik. Podrobný program na www.cm-fatima.cz.

* * *

Ve dnech 12.–13. října, kdy papež František ZASVĚTÍ v Římě SVĚT NEPOSVKRNĚNĚMU SRDCI PANNY MARIE v přítomnosti originální sochy z portugalské Fatimy, budou **ve dnech 10.–13. října** probíhat v národním centru Fatimy v Koclířově **exercicie vedené P. Montfortem Okaou z Nigérie**. V den zasvěcení, **v neděli 13. října v 9 hodin** celebruje mši svatou generální vikář, prelát Josef Socha **s následným přímým přenosem zasvěcení z Říma** – dataprojekce.

Je zajištěna i **možnost pouti do Říma** přímo, autobusem či letecky. **Informace:** www.cm-fatima.cz • mobil 731 646 800 nebo 731 598 752.

Zveme Vás do VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdoukách v neděli 6. října 2013. Začátek je v 15 hodin. Tomuto večerádlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Žašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večerádlu bude zakončeno mši svatou.

Hledejte a naleznete (3 - dokončení)

Ježíš Kristus nás ujistil, že každý, kdo upřímně hledá pravdu, zcela jistě ji najde (srov. Lk 11,9) a bude v ní odpověď na otázku o konečném smyslu lidského života. Neuvěřitelný příběh obrácení Scotta Hahna, jednoho z nejvýznamnějších současných amerických katolických teologů, svědčí o tom, že upřímné a nekompromisní hledání pravdy vede vždy k odhalení, že plnost Božího zjevení je možné najít pouze v katolické církvi.

Našel jsem rodinu – a byla to rodina Boží

Po té diskusi už Scott neměl pochybnosti o tom, že ho Ježíš volá do společenství katolické církve. Problém byl jenom jeden: kdy se to stane. Po dohodě s Kimberly se rozhodli přestěhovat se do Milwaukee, aby na tamější katolické univerzitě začal doktorandská studia teologická a biblická. Během studií Scott odkrýval hlubiny pravdy a krásy katolických dogmat. Poznal katolické studenty, kteří radostně prožívali svoji víru a stavěli se na její obranu. Jeden z nich, John Grabowski, uvedl Scotta do liturgie mše svaté ve svém farním kostele. Později se Scott společně se svou ženou, vybidnutí studentkou Monikou Migliorino, zapojili do hnutí na obranu života, které rozhodně odmítalo potraty a pornografii.

Byla to doba, kdy Scott navázal úzký kontakt s horlivými katolíky z *Opus Dei*, od nichž se naučil solidní, katolické koncepci života, s praktickými ukazateli týkajícími se denní modlitby, práce a apoštolátu.

Proces Scottovy duchovní proměny přešel – jak on sám to nazval – do fáze zamilovanosti. Začaly mizet jeho předsudky vůči katolické církvi; naopak: začal v ní vidět svoji rodinu, svůj dům.

Jednoho dne se Scott rozhodl jít na katolickou mši svatou, o níž se v evangelické a kalvínské tradici tvrdí, že je největším rouháním. Byl uchvácen liturgií, přesvědčil se, jak hluboko je zakořeněná v Písmu svatém.

Během konsekrace, když kněz pozvedl hostii, pověděl Scott celým svým srdcem: „Pán můj a Bůh můj! To jsi skutečně ty, Pane! Chci se plně sjednotit s tebou!“

Druhého dne Scott opět přišel na mši svatou a od té doby se jí účastnil každodenně. Napsal: „Nevím, jak to vyjádřit, ale zamiloval jsem se na smrt do naše-

ho Pána přítomného v Eucharistii! Jeho přítomnost v Nejsvětější svátosti byla pro mě silná a osobní. Seděl jsem vzadu, začal jsem klekat a modlit se s ostatními, kteří se pro mne stali bratry a sestrami. Nebyl jsem sirotkem! Našel jsem rodinu – a byla to rodina Boží!“

Scott se účastnil každodenně mystéria mše svaté a uvědomoval si, že se obnovuje smlouva a že Kristus touží, aby ho přijímal nejenom duchovně, ale také fyzicky ve svatém přijímání, protože v tom je obsažena plnost evangelia. Denně po mši svaté poklekal před Nejsvětější svátostí a modlil se růženec. Vroucně prosil, aby až do konce poznal Boží vůli a aby ji vyplnil. Během této modlitby zřetelně vnímal, jak mu Ježíš prostřednictvím Panny Marie nabízí svou pomoc. Dva týdny před Velikonocemi roku 1986 zavolal Scottovi Gerry Matatics a řekl mu, že o velikonoční vigílii budou společně se svou ženou přijati do katolické církve. To byla pro Scotta šokující zpráva. Obrátil se k Bohu s horoucí prosebnou modlitbou: „Pane, co ode mne chceš?“ Ke svému obrovskému údivu uslyšel odpověď: „A co ty, můj synu, doopravdy chceš?“ Odpověděl na to: „Otče, chci se vrátit domů. Chci tě přijímat, Ježíši, ve svátosti Eucharistie.“ Nato uslyšel Pánovu klidnou odpověď: „Nezdržuji

Scott Hahn

Scott Hahn

tě.“ Scott porozuměl, že kdyby odkládal rozhodnutí vstoupit do katolické církve, byl by to výraz neposlušnosti. Informoval o tom svoji ženu Kimberly a prosil ji o modlitbu. To byla pro ni těžká situace: jako praktikující presbyteriánka se cítila svým mužem zrazená a opuštěná. To, že jeho vlastní žena odmítla přijmout jeho rozhodnutí, bylo pro Scotta rovněž bolestné. Svěřil tu záležitost Bohu v modlitbě srdce. Dostal odpověď: „Scott, je ti potřebná plnost milosti v Eucharistii, abych je mohl milovat skrze tebe.“

Hahn o svém rozhodnutí informoval probošta P. Bruskiwite, který na velikonoční vigílii roku 1986 určil termín, kdy bude přijat do katolické církve. Obdržel tehdy podmíněný křest, svátost smíření, biřmování i svaté přijímání. Po prvním přijetí Svátosti objemul svoji ženu. Cítil, jak ho zároveň s Kimberly objímá Kristus v něm přítomný po přijetí Eucharistie. Ježíš promlouval v tichosti jeho srdce: „Scott, to nezáleží na tvých pocitech. Odevzdal jsem se ti ve svaté hostii, můžeš mi tedy věřit více než kdy dříve. Jsem přítomný v tobě, ve tvé duši a v tvém těle tak, jak jsem ještě nikdy nebyl.“ Kimberly se vydala cestou svého manžela o čtyři roky později, po bolestném, ale vytrvalém hledání pravdy. Oba našli největší poklad, jímž je zmrtvýchvstalý Kristus, který učí, odpouští všechny hříchy, uzdravuje všechny rány srdce, pozvedá z nejhorších pádů a přivádí do plnosti štěstí v nebi ve společenství katolické církve.

Bible říká: „Horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení spojení pou-
tem pokoje“ (Ef 4,3) a „Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista: Buďte všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky. Stejně usuzujte a stejně smýšlejte.“ (1 Kor 1,10) Jak je tedy možné, že si „biblické“ církve nevšímají toho jasného příkazu a umožňují další dělení?

Z Miłujcie się! 3/2010 přeložila -vv-

Pondělí 30. 9. 2013: 6:05 Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** NOEkreace (194. díl) **6:45** Franz Liszt: Virtuóz hudby **7:30** Misie na živo – Gratias Agit **8:30** Přejeme si... **8:45** A vy nepláčete s námi... **9:30** Harfa Noemova V. (1. díl) **10:00** Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí **10:30** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 1. díl **11:40** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **11:45** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Muzikál GEDEON **13:40** Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** V souvislostech (21. díl) **14:25** Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít **14:55** V pohorách po horách – Kriváň **15:10** PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **16:45** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **17:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **18:00** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **18:25** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Letohrad – muzeum femesel **19:20** Přejeme si... **19:35** Hornolidečko – Študlov **19:45** Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 [P] **20:00** Klapka s... (67. díl) [P] **21:00** Kouzlo štipkých varhan **21:15** Na koberečku **21:25** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **21:45** NOEkreace (194. díl) **22:00** Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Duchovní svět Václava Havla **23:00** Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl.

Úterý 1. 10. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 **6:15** Velkomoravský koncert 2013 **7:55** V pohorách po horách – Kriváň **8:15** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **9:35** Odpoledne s Olgou Polákovou **10:00** Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Mgr. Daniel Kroupa, Ph.D. – Duchovní svět Václava Havla **11:30** Věely a Ludia **11:40** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **12:45** Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 **12:55** Patagonie: Misionářský sen **13:10** Chodíval Matúšek **13:40** Franz Liszt: Virtuóz hudby **14:25** Kulatý stůl **16:00** Přejeme si... **16:15** Komunikace v krizové situaci **16:55** Outdoor Films s Miroslavem Šebelou **18:25** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň [P] **18:35** Hermie a potopa **19:10** NOEkreace (194. díl) **19:20** Detvianske kríže **19:40** Zpravodajské Noeviny (519. díl): 1. 10. 2013 [P] **20:00** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha [L] **21:05** Zpravodajské Noeviny (519. díl): 1. 10. 2013 **21:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 1. díl **22:35** P. S. **22:45** Přejeme si... **23:00** Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 **23:10** Tajemství mokrého ticha **23:50** Večer chval (28. díl): Skupina Efrém.

Středa 2. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (519. díl): 1. 10. 2013 **6:20** PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **7:50** NOEkreace (194. díl) **8:00** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **8:50** Pro vita mundi (55. díl): Don Václav Klement, SDB **9:30** Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 **9:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **10:05** Vyšehradská zastavení **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Klapka s... (67. díl) **14:00** Odpoledne s Olgou Polákovou **14:20** Vlci v Lužici **14:50** Vychovávejme se srdcem dona Boska **15:15** Světec dvou národů **15:45** Zpravodajské Noeviny (519. díl): 1. 10. 2013 **16:05** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa

17:00 Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh [P] **17:15** Skryté poklady: Lubomír **17:45** Zprávy z Věčného města: 30. 9. 2013 **18:00** Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem [P] **18:40** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:45** 869 **19:10** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **19:20** Terra Santa News: 2. 10. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET **LECHEM** – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa **20:15** Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? [P] **21:15** Návrat orla skalního do české přírody **21:45** Hornolidečko – Študlov **22:00** NOEkreace (194. díl) **22:10** Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít **22:40** Brazílie – Volání Boha **23:00** Generální audience papeže **23:35** Velkomoravský koncert 2013.

Čtvrtek 3. 10. 2013: 6:05 Komunikace v krizové situaci **6:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **7:00** BET **LECHEM** – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa **7:15** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **7:50** V pohorách po horách – Kriváň **8:05** Terra Santa News: 2. 10. 2013 **8:25** Detvianske kríže **8:40** Na pořadu rodina – Prázdniny, dovolená **9:40** Patagonie: Misionářský sen **10:00** Kulatý stůl **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **11:50** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Velkomoravský koncert 2013 **14:00** Generální audience papeže **14:35** Pro vita mundi (55. díl): Don Václav Klement, SDB **15:15** A vy nepláčete s námi... **16:00** Zpravodajské Noeviny (519. díl): 1. 10. 2013 **16:15** Hudební magazín Mezi pražci **17:00** Harfa Noemova V. (1. díl) **17:30** Ars Vaticana (24. díl) [L] **17:40** NOEkreace (194. díl) **17:50** Hermie a potopa **18:25** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila [P] **18:40** Přejeme si... **18:55** Budu pomáhat: Cukrárna **19:05** Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna **19:20** Dvanáct rwandských mučedníků **19:20** Otec Karel Tinka, SDB **19:40** Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 [P] **20:00** Jak potkávat svět [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Film o filmu **21:40** Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Octava dies (735. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:40** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **22:55** Outdoor Films s Miroslavem Šebelou **0:30** Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 **0:45** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA.

Pátek 4. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 **6:20** NOEkreace (194. díl) **6:30** Žijeme mezi vámi **6:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (81. díl) **8:10** Listy z osamělého ostrova: List do Tyatír (4. díl): Když je čas odejít **8:40** Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? **9:45** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **9:50** Klapka s... (67. díl) **11:00** Papež František v Assisi: Mše svatá [L] **12:45** Přejeme si... **13:00** Ars Vaticana (24. díl) **13:10** BET **LECHEM** – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa **13:25** Muzikál GEDEON **14:15** Na pořadu rodina – Prázdniny, dovolená **15:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 **16:15** Chodíval Matúšek **16:35** Patagonie: Misionářský sen **16:50** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **18:00** Detvianske kríže **18:15** Století výročí přítomnosti salesiánů v Indii – Indická tvář Dona Boska **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání [P] **18:35** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:45** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **19:00** Kus dřeva ze stromu: Film o filmu **19:15** Hornolidečko –

Valašská Senice **19:30** Přejeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 4. 10. 2013 [P] **20:00** Noemova pošta: říjen [L] **21:35** Na koberečku **21:45** V pohorách po horách – Kriváň **22:00** Nedělní čtení: 27. neděle v mezidobí [P] **22:30** Odkaz předků (3. díl): Ročov **22:45** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **0:05** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa.

Sobota 5. 10. 2013: 6:05 Hornolidečko – Valašská Senice **6:15** Zprávy z Věčného města: 4. 10. 2013 **6:25** BET **LECHEM** – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa **6:45** Kde končí Evropa II.: Balkán, Turecko a Evropa **7:40** Noeland (45. díl) **8:10** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **8:15** Hermie a potopa **8:50** Muzikál GEDEON **9:40** RIO 2013 WYD: Mše svatá na pláži Copacabana **11:40** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (520. díl): 3. 10. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 27. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Komunikace v krizové situaci **13:45** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **14:50** NOEkreace (194. díl) **15:00** Umění sklářských mistrů **15:30** Platinové písničky (75. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko – Valašská Senice **16:10** Jak potkávat svět **17:30** Učedníci a misionáři **18:00** Listy z osamělého ostrova: List do Sárd (5. díl): Zpráva pro mrtvé [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:35** Sedmihlásky (47. díl): Když nejsem, ať nejsem **18:40** Terra Santa News: 2. 10. 2013 **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:45** V souvislostech (22. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl [P] **21:00** Kola pro Afriku [P] **21:25** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **21:50** V pohorách po horách – Hřčava [P] **22:00** A vy nepláčete s námi... **22:45** Zprávy z Věčného města: 4. 10. 2013 **22:55** Budu pomáhat: Cukrárna Cukrárna: Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna **23:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **23:30** PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla.

Neděle 6. 10. 2013: 6:15 Chodíval Matúšek **6:35** Komunikace v krizové situaci **7:10** Jak potkávat svět **8:35** Detvianske kríže **8:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **9:30** Patagonie: Misionářský sen **10:00** Mše svatá z baziliky svatého Mikuláše v Trnavě/SK/[L] **11:10** Zprávy z Věčného města: 4. 10. 2013 **11:20** Ars Vaticana (24. díl) **11:30** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (22. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:30** Platinové písničky (76. díl): Dechovka **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl **15:05** Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? **16:10** NOEkreace (195. díl) [P] **16:20** Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad [P] **16:55** Sedmihlásky: Chodníček bělavý **17:00** Cirkus Noeland (5. díl) [P] **17:30** Hudební magazín Mezi pražci [P] **18:10** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **18:25** Kola pro Afriku **18:50** Zprávy z Věčného města: 4. 10. 2013 **19:00** Podzimní festival duchovní hudby 2013: K. Szymanowski: Stabat mater, J. Rutter: Mass of the Children [L] **20:45** Budu pomáhat: Cukrárna Cukrárna: Obecně prospěšná společnost – cukrárna Cukrárna **21:00** Octava dies (736. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:30** Přejeme si... [P] **21:45** V souvislostech (22. díl) **22:05** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **23:10** Nedělní čtení: 27. neděle v mezidobí **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Ars Vaticana (24. díl) **0:15** BET **LECHEM** – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa **0:30** Odkaz předků (4. díl): Morávka **0:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI o.s. Brno, Vodní 13 – PROGRAMY

CVIČENÍ PO PORODU – každou středu a pátek

Maminkám od 6 týdnů do 6 měsíců po porodu nabízíme cvičení, které pomáhá návratu organismu do stavu před porodem a k formování pěkné postavy. Dokud je dítě malé, může ho mít maminka u sebe.

BODYBALL – cvičení na velkých míčích – každé úterý

Cvičení je určeno pro dospělé všech věkových skupin. Vhodné pro ženy od šesti měsíců po porodu. Protahuje a posiluje všechny svaly těla • poskytuje lepší koordinaci těla • podporuje funkční pohyblivost • pomáhá zlepšení rovnováhy • procvičuje vnitřní břišní svaly • prokrvuje kardiovaskulární systém • působí preventivně proti inkontinenci moči • snižuje nervozitu a stres.

ŽÍŽALKY – motivační cvičení pro rodiče s dětmi od 7 do 12 měsíců – každý čtvrtek

Program je zaměřen především na podporu komunikace maminky s dítětem. Maminky se mohou naučit, jak chápat potřeby a pocity dítěte, jak je poskytována dítěti zpětná vazba na jeho chování. Pro děti jsou připraveny různé lákavé překážky, schody, tunely, balanční míče, nerovné povrchy, šikmé plochy, které se učí překonávat. Každá lekce je pro dítě v kolektivní vrstevníků zábavnou hrou a zároveň stimulem pro jeho rozvoj.

VĚLKY – cvičení pro rodiče s dětmi od 14 měsíců – každý pátek

Cvičení pro rodiče s dětmi formou pohybových her a říkad el upevňuje vzájemné pouto mezi dítětem a rodičem. Díky cvičení se u dětí rozvíjí jemná a hrubá motorika, zlepšuje se celková koordinace pohybů, děti se učí novým dovednostem, podporujeme u nich rozvoj sociálních vazeb. Cvičení probíhá v doprovodu písniček a říkad el. Výbornými pomocníky při cvičení jsou gymball, padák, balanční pomůcky, obruče, malé míčky, lavička a další netradiční pomůcky.

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PŘIROZENÉHO PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ (STM PPR)

Od 1. 10. 2013 zahajujeme cyklus čtyř na sebe navazujících setkání. Účastníci mají možnost se pod vedením zkušených lektorů pro svůj osobní život naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, jak předcházet nechtěnému početí i jak řešit dosavadní nenaplněnou touhu po dítěti. Pořádáme kurzy v úterý či o sobotách. Přijďte se i Vy dozvědět, jak se zorientovat v cyklu nejen při běžném rytmu života, ale třeba i při službách, při nemoci.

O MANŽELSTVÍ – 3. 10. 2013

Interaktivní kurz pro snoubence a novomanžele – čtyři setkání s tématy: opravdová láska, komunikace, lidská sexualita a život rodiny. Hledáte odpovědi na otázky, zda má manželství smysl? Může být vůbec manželství harmonické? Opravdu přemýšlí a jedná žena jinak než muž? Pak je tento kurz právě pro Vás!

ODVAHA ŽÍT ZDRAVĚ – 17. 10. 2013

Diskusní setkání, při kterém se můžete dovědět, co je možné udělat pro své zdraví v souladu s nejnovějšími poznatky. Nabízíme Vám naše řešení otázky bolestivé menstruace, nepravidelné menstruace, premenstruačního syndromu, léčby cyst a dalších gynekologických problémů.

PRAKTICKÁ PŘÍPRAVA KE KOJENÍ – 9. 10. a 16. 10. 2013

Pochopit princip kojení, znát správnou techniku a vědět, jak miminko přiložit, aby mohlo účinně sát. Ve dvou lekcích naučíme nastávající maminky i kojící maminky, jak na to.

NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ – 21. 10. 2013

Workshop pro nastávající rodiče, ve kterém se dozví, jak podpořit zdravý vývoj děťátka, jak má žena v těhotenství o sebe pečovat, jaká se dělají vyšetření a proč. Podporujeme sebedůvěru žen v jejich mateřské schopnosti a kompetence a v láskyplném přijetí dítěte.

Více informací o programech a přihlášky na www.cenap.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. ZÁŘÍ – 5. ŘÍJNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 9.		PO 30. 9.		ÚT 1. 10.		ST 2. 10.		ČT 3. 10.		PÁ 4. 10.		SO 5. 10.			
Antifóna	919	1029	1734	1953	1741	1961	1543	1738	980	1096	1754	1975	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	786	884	783	881	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1734	1953	1742	1961	1543	1739	981	1096	1551	1747	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1544	1739	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1735	1954	1743	1962	1544	1740	985	1101	1756	1977	1668	1885		
Antifóna k Zach. kantiku	718	810	1735	1954	1542	1737	1544	1740	985	1101	1551	1748	1669	1886		
Prosby	924	1034	1724	1943	1744	1963	1545	1740	985	1101	1757	1977	1655	1886		
Závěrečná modlitba	718	810	1541	1737	1542	1738	1545	1741	986	1102	1552	1748	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	1545	1741	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	718	810	943	1054	957	1071	1545	1741	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	1531	1725	929	1039	1736	1955	1746	1965	1537	1732	991	1108	1552	1748	1024	1143
Antifony	1531	1726	929	1040	945	1057	960	1073	1546	1742	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	1715	1932	930	1040	945	1057	960	1073	1547	1742	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	1531	1726	933	1043	1737	1956	1749	1968	1549	1745	995	1112	1763	1983	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	1532	1727	719	811	1737	1956	1542	1738	1549	1745	995	1112	1553	1749	719	811
Prosby	1532	1727	933	1044	1731	1950	1750	1969	1549	1745	995	1112	1764	1984	1028	1147
Záv. modlitba	1529	1724	718	810	1541	1737	1542	1738	1545	1741	996	1113	1552	1748	719	812
Kompletář:	1242	1379	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 29. 9. – 26. neděle

v mezidobí

1. čt.: Am 6,1a.4-7

Ž 146(145),6c-7.8-9a.9bc-10

Odp.: 2a (*Duše má, chval*

Hospodina! Nebo: Aleluja.)

2. čt.: 1 Tim 6,11-16

Ev.: Lk 16,19-31

Slovo na den: Lazar – plný vědů.

Pondělí 30. 9. – památka

sv. Jeronýma

1. čt.: Zach 8,1-8

Ž 102(101),16-18.19-21.29+22-23

Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje*

Sión, objeví se ve své slávě.)

Ev.: Lk 9,46-50

Slovo na den: Začali uvažovat, kdo

z nich je největší.

Úterý 1. 10. – památka sv. Terezie

od Dítěte Ježíše

1. čt.: Zach 8,20-23

Ž 87(86),1-3.4-5.6-7

Odp.: srov. Zach 8,23 (*Bůh je*

s námi.)

Ev.: Lk 9,51-56

Slovo na den: Chceš, abychom svolali

z nebe oheň?

Středa 2. 10. – památka svatých

andělů strážných

1. čt.: Ex 23,20-23a

Ž 91(90),1-2.3-4ab.4c-6.10-11

Odp.: 11 (*Svým andělům vydal*

o tobě příkaz, aby tě strážili na všech

tvář cestách.)

Ev.: Mt 18,1-5.10

Slovo na den: Stále hledí na tvář

mého nebeského Otce.

Čtvrtek 3. 10. – ferie

1. čt.: Neh 8,1-4a.5-6.7b-12

Ž 19(18),8.9.10.11

Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou*

správné, působí radost srdci.)

Ev.: Lk 10,1-12

Slovo na den: Spočine na něm váš

pokoj.

Pátek 4. 10. – památka

sv. Františka z Assisi

1. čt.: Bar 1,15-22

Ž 79(78),1-2.3-5.8.9

Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména*

vysvobod' nás, Bože!)

Ev.: Lk 10,13-16

Slovo na den: Pokání v žínici.

Sobota 5. 10. – nez. sobotní pam.

Panny Marie

1. čt.: Bar 4,5-12.27-29

Ž 69(68),33-35.36-37

Odp.: 34a (*Hospodin slyší chudáky.*)

Ev.: Lk 10,17-24

Slovo na den: Radujte se, že vaše

jména jsou zapsána v nebi.

